

Posudek na diplomovou práci

Prokop Siwek - Minorité na Opavsku

Předložená práce přináší více, než naznačuje její strohý název. Jejím težištěm pochopitelně je vysledování působení minoritů /řádu menších bratrů konventuálů/ na Opavsku v průběhu staletí a to hned z několika hledisek. Velmi zdařile nadto začleňuje toto v podstatě regionální téma do širších vazeb řeholního života v historickém vývoji nejen ve Slezsku a na Moravě, ale i v Čechách. Právě tento pokus o celistvý pohled považuji za klad práce, stejně jako dotažení výkladu až do současnosti.

Úvodní kapitoly charakterizují katolická řeholní společenství a postihují jejich základní dělení v obecné rovině. Poté je v dalších kapitolách sledován vývoj řeholních řádů již na našem území. Výklad je logicky soustředěn na jednotlivé františkánské větve, vzniklé z odkazu sv. Františka z Assisi, zejména na minority. Považuji za potřebné vyslovit autorovi uznání za to, jak se vyrovnal s přebohatým množstvím údajů k této problematice a podařilo se mu pojednat téma přehledně, s logickou strukturou výkladu a vystižením věcí podstatných /to se týká i charakteristiky světce Františka/. I tato výkladová linie je dotazena až po dnešek. Přínosem této části práce je rovněž přihlídnutí k církevně správnímú vývoji řehole.

Vznik a vývoj minoritského konventu v Opavě je zařazen do stavebních i správních dějin města, včetně vztahu k dalším zdejšími klášterům jiných řádů /nejen klarisky, ale i další/. Autor vychází z výsledků nových archeologických a stavebně historických průzkumů, aby podal přehled stavebního vývoje konventu s charakteristikou jeho jednotlivých částí. Výhodou je, že tento objekt a jeho současný stav dobře zná z vlastní zkušenosti, jak to dokládá i jím pořizená fotografická dokumentace v příloze. Při této příležitosti je třeba ocenit celou obrazovou přílohu /značně obsáhlou/, která je užitečnou ilustra-

cí vlastního výkladu. Kromě stavebního vývoje věnuje autor patřičnou pozornost umělecké výzdobě interiérů, ^{malbám} ~~malbám~~ a plastice. Díla významných malířů a sochařů 17. až 19. století, jež zdobí či zdobila opavský konvent minoritů, jsou zařazena do kontextu jejich působení pro řád na Opavsku. Stranou pozornosti autora nezůstala ani zbožnost minoritů, zvláště uplatnění mariánského kultu. V této oblasti by si však výklad zasloužil prohloubení o soustavnější postihu typických rysů minoritského vnitřního duchovního života.

Autor prokázal přehled po bohaté literatuře, jak regionální, tak o řeholních rádech obecně. Využil rovněž písemných pramenů z fondů Státního oblastního archivu v Opavě. Jeho pozornosti neunikly ani materiály přístupné na internetu. Jako vedoucí této diplomové práce vím velmi dobře, kolik úsilí a času autor vynaložil, aby se dostal k těžko dostupným řádovým pramenům. Pramenná základna práce je tedy velmi solidní a byla autorem zdařile využita. Celkově hodnotím předloženou diplomovou práci jako velmi pozoruhodnou a přínosnou.

29.IX.2005

